

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

proficua. In Sacramentis utrumque habes: & medentur, & ditant. Æger corpore, dum sanus fiat, non curat egenus effici; & quomodo infirmus animo non tota cupiditate anhelet, ad salutem simul, & divitias.

49. Sæpe medendi ratio peior est ipsa ægritudine. Dolor dolore pellitur, & plus sæpe torquet ferri sævitiâ, aut potionû amaror, quàm vis morbi acerrima. Ast medicamenta animæ suavia sunt, leniunt, & medentur. Quid times adire Divina mysteria? non proluciant sanguinem, non urunt, non secant.

50. Bene operare, dum tempus est. Nam in extremo illo die, quo neque proderit pretiosissimus Christi sanguis, neque aderit intercessio Virginis; quo terra fugiet, cœlum recedet, uti scriptura loquitur, tunc sola, quæ feceris, assistent opera bona.

DECAS VI.

51. Parùm differt à desperato, qui obfirmavit vivere absque alimento. Desperatio est defectus orationis in Christiano. Hoc illa est animæ, quod cibus corpori

imò ut cum Chrystomo loquar, ipsa anima animæ. Non speret se diu victurum in gratia, qui non se continuò sustentat oratione.

52. Nolle edere cùm habeas, desperatorum est, aut insanientium: non posse edere, ægrotorum: non edere, egenorum. Oratio cibus est animæ; qui inde non alitur, vel gratia pauper est, vel spiritu æger, vel mente captus, aut demum desperati instar damnationi proximus.

53. Si cœco diceres, Regem coràm adefse, nōne componeret gestus omnes in reverentiam? Quid refert non videri à te Numen, quod colis, si noveris tibi adstare? Fides, non oculus, venerationem imperat. Unica vox Angeli totum Israëlem conterruit. Proprior tibi Deus est, ac vox illa populo: cur non trepidas non concuteris?

54. Quis servorum tantâ sedulitate famulatus est hero, ut ab ejus latere nunquam abscesserit? Omni vitæ tempore penè dixerim in mancipium habuisti cælestem spiritum, nullo unquam momento morum pravitate absterritum. Nume-

ra

ra annos hujus obsequii, forsan sexaginta; sint decem duntaxat: nonne multum est ad gratitudinem? Et tamen vix memoria est tam exquisiti obsequii, tam obsequiosi amoris!

55. Admiranda fuit memoria Mithridatis viginti duarum linguarum tenax: praestantior est, quæ unius mortis nunquam non meminerit: prodigium sic aliquando oblivisci. Unicum temporis punctum, quod decurrit æternitas, curas omnes exhauriat totius vitæ. Vivimus enim respirando, penè dixerim expirando, id est imagine animæ agenda. Quoties igitur respiramus, toties mortis meminerimus.

56. Mors à longinquo efficitur bona, adverso naturæ more, quæ agentibus vult materiam adesse, ut queat laborari. Mors, ubi præsens est, rarò redditur bona, fieri bona vult, antequam adsit. Periculosum est tum mori discere, cum moriendū est.

57. Si medicamentum prostaret, quod defuncti reviviscerent, quid non prodigeres in illud? Medela animæ hoc virtutis habet, resuscitat mortuam, & vigorem suo reddit. Hæc gratis venditur, & neminem comparat!

58. Curam animæ, quam Deus imposuit non expleas tollendo duntaxat peccatum: excindenda quoque sunt vitia; damna avertenda, radix evellenda. Culpas tollit confessio, Passiones mortificatio. Hæ radices sunt damnorum, damna culparum.

59. Quis ambitiosus commutaret Romanum Imperium pro arenis Arabiæ desertæ, cujus dominium aliud non haberet, nisi calcando, & itinerando per illas? Venianior est commutatio, quam appetitus facit. Prodigit coeli inexhaustas opes pro tantilla voluptate, & sterili gustu.

60. Christiani prima sollicitudo circa animum sit oportet, sed pro dolor! consuevit esse postrema. Omnia magis curamus, quàm nos ipsos; & tamen cura damnabilior nulla, quàm quæ corpori impenditur. Quidquid huic dederis, Animæ tollis, hujusque dispendium illius est augmentum. Si ex æquo facienda est divisio, dimidium diei continget animam; ut quid ergo totos impendis corpori? Quin & auctarium aliquod tribuendū foret Animæ, cujus scilicet jactura non nisi unica est, & ista æterna.